

Za Annou Škorupovou

*28. 6. 1925 – † 3. 2. 2023

Pani Anna Škorupová patrila ku kmeňovým pracovníkom Historického ústavu Slovenskej akadémie vied. Viac než tri desaťročia (od roku 1955) pôsobila ako renomovaná bibliografka. Narodila sa 28. júna 1925 vo Veľkom Mederi v rodine štátneho zamestnanca Jána Magála. Vďaka otcovmu zamestnaniu sa rodina často sťahovala a ako spomínala mala možnosť dobre spoznať Slovensko. Základnú školu absolvovala v Batizovciach a Spišskej Novej Vsi. Počas druhej svetovej vojny bola rodina Magálovcov vystavená neustálemu sťahovaniu a skrývaniu sa, keďže otec rodiny – kapitán Ján Magál sa aktívne zapojil do protifašistického odboja počas Slovenského národného povstania a hrozil mu rozsudok smrti. Pani Anna Škorupová po ťažkých, vojnových rokoch absolvovala Štátne dievčenské gymnázium v Bratislave na Dunajskej ulici (kde neskôr aj učila) a stala sa poslucháčkou štúdia histórie a talianskeho jazyka a literatúry na Filozofickej fakulte Slovenskej univerzity v Bratislave, ktoré ukončila v roku 1953. Smerovanie jej štúdia ovplyvnil vzťah k dejinám a nadanie na jazyky, ktoré zúročila v celom svojom živote. Po ukončení univerzitného štúdia pracovala dva roky v organizácii Tvar – Družstve slovenských výtvarných umelcov ako redaktorka. Od 1. januára 1955 sa stala zamestnanýňou Historického ústavu SAV (HÚ SAV), kde pracovala až do odchodu do dôchodku.

V Historickom ústave pracovala ako bibliografka. Bibliograficky spracúvala slovenskú historiografiu vydanú doma i v zahraničí. Stala sa garantom bibliografie slovenskej historiografie v spolupráci s bibliografickým úsekom Historického ústavu ČSAV (Historický ústav AV ČR). Z tejto spolupráce vzišli desiatky knižných bibliografií: ročenky *Bibliografie k dejinám Československa*, päťročienky a desaťročienky *Historiografie v Československu*, ktoré prezentovali historiografiu Československa na medzinárodných kongresoch a iné. Úzko spolupracovala s Oddelením dejín vied a techniky HÚ SAV a uverejňovala bibliografie aj z tejto oblasti. V oblasti retrospektívnej bibliografie bola spoluautorkou Vendelína Jankoviča v publikácii *Bibliografia k dejinám Slovenska (Literatúra do roku 1965)*. Táto rozsiahla práca (obsahuje vyše 18 000 bibliografických záznamov) bola vydaná už v roku 1972, ale celý náklad bol z ideologických dôvodov zošrotovaný. Obsahoval totiž aj práce exilových historikov. Nakoniec sa autori dožili jej vydania v roku 1997, hoci už v dôchodku. Z oblasti retrospektívnej bibliografie treba spomenúť aj jej spoluprácu na redakcii publikácie *Bibliografia k slovenským dejinám uverejnených v rokoch 1918 – 1939*, ktorá vyšla v roku 1963 a obsahuje viac ako 24 000 bibliografických záznamov. Autorom bol Vendelín Jankovič, ale jeho meno sa nemohlo z politických dôvodov uviesť. Medzi jej významné a často používané práce patrí *Register Historického časopisu 1953 – 1967*. Jej bibliografické state boli publikované aj v ročenke *Studia historica Slovaca*. Okrem bibliografických prác publikovala hlavne v ústavných periodikách anotácie a recenzie, prispievala tiež heslami z oblasti dejín miest a umenia do encyklopédií (*Pyramída*, *Encyklopedia Beliana* a i.).

V ústavnej knižnici viedla medzinárodnú výmenu, venovala sa akvizícii. Vo svojom voľnom čase sa venovala vďaka svojim jazykovým znalostiam prekladom (taliančina,

francúzština, angličtina, nemčina a maďarčina). Preložila viac než 30 titulov z oblasti dejín kultúry a umenia.

Tí, čo sme mali možnosť zdieľať s ňou aj pracovňu a tak ju lepšie poznať aj v súkromí, často spomíname na jej optimizmus, nadhľad, láskavý a britký humor a ostrovtip. Bola vzdelaná, rozhľadená, sčítaná a v každom ohľade to bola dáma.

Bolo príjemné byť s ňou.

Alžbeta Sedliaková